

Atlantshavið sum europeiskur hjallur

VARASTJÓRIN Á SOVJETISKA STOVNINUM FYRÍ FISKI FRÓÐI OG HAVFRÓÐI PIOTR MOISEJEV LEIDDI SOVJETSKU SENDINEVNDINA Á FISKIVINNUFUNDINUM, SUM UMBOÐSMENN OR ISLANDI, DANMÖRK, SVÖRIKI, NOREGI OG SOVJETTSAMVELDINUM HILDU UM NYGGJÁRSLEITIÐ. PIOTR MOISEJEV SKRIVAR HER UM, HVUSSU STOVNUNIN AV TOSKI, HÝSU OG SILD Í ATLANTSHAVINUM KANN VERÐA VARDVEITTUR OG ÖKTUR

Landnýrðingsparturin av Atlantshavinum hevur leingi verið altjóða fiskiveiðiooki. Hjá nógvum londum hevur veiðin av toski, hýsu og sild verið grundarlag undir landsins búskaparlíga lívi. Men hesi seinastu árin er nógðin av hesum fiski minkað nóg, og hetta hevur sjálvsagt ávirkað úrtøkuna, og hon hevur so aftur havt ávirkan á allan búskapin hjá sumnum londum.

Serfróðingar úr øllum londum eru samdir um, at minnarin í nógðini av toski, hýsu og sild í Barentshavinum, Norskahavinum, Norðsjónum og nærleggjandi portum av Atlantshavinum er komin av ovfisking og vánaligum umstøðum fyri sjálvsendurnýgging fiskistovnsins.

Samanlagda veiðin av toski var í skeiðinum 1946—1960 í tvörskurði 800.000 tons um árið. Í 1955 og 1956 var veiðin 1,1 millión tons. Men tey trý fylgjandi árin minkaði veiðin til 470.000 tons, t. e. ein minnari upp á 43 pst.

Í 1967—1969 vaks veiðin aftur til u. l. 800.000 tons. Hetta var yngulin frá 1963-64, sum varð veiddur við intensiv-

um veiðiháttum. Í 1969 vaks veiðin av toski til yvir 1,2 millión tons. Ösekk: til hendu fyrðis veksur er tann vánaligi fiskiskapurin í 1964-67 saman við brúkinum av meska viddum upp á 130 mm.

Fiskiskapurin í 1970 hevur nú fullført veiðina av yngulinum frá 1963-64. Nútímanens intensivu veiðiháttir minka so nógv um toskastovnin, at endurnýgging — sambært útrókingum frá millumtjóða havransóknarráðnum — fer at taka sera langa tíð.

Oyðingin av toska- og hýsustovninum kreivur skjót og effektivt móttøk, so at vit ikki púra skulu beina fyri hesum fiski. Neyðugt verður at seta árskvotur, sum eru í lutfalli við ta nógð av fiski, sum er. Millumtjóða havransóknarráðið mælir til, at sett verður eitt hámark fyri veiði av toski upp á 400.000—600.000 tons og fyri hýsu 40.000 — 43.000 tons.

Sovjettiskir serfróðingar halda, at í tíðini yngul og smáfiskur kemur upp á hóskaði veiðistødd, má toska- og hýsueiðin halda innan fyri tey

mork, sum gýtingin setir. Veiðin má avmarkast, og øll lond mugu hava skyldu til at halda reglurnar um, at meskaveið undir 130 mm eigur ikki at verða brúkt.

Eisini hjá sildaveiðini hava afturstig verið. Veiðinóðirnir í Atlantshavinum og á skandinávsku leiðunum hava verið stóðugt vaksandi síðan annan heimshardaga. Í 1956 var silda veiðin 1.461.000 tons, men fyrst í 1960'unum kom bráðlig minnari, og í 1969 kom tað legsta veiðitalið higartil: 91.000 tons.

Tilfarið frá Millumtjóða havransóknarstovninum visir, at veiðin av ikki fullvaksnari sild, sum í 1960'unum var ógila stór (upp til 550.000 tons), hevur verið oyðileggjandi fyri sildastovnin.

Í Norðsjónum er stóðin hjá sildaveiðini nakað tann sama. Í 1965 kom rekordtalið 1.565.000 tons, men so gekk tað hinvegin, og veiðin í 1970 hevur verið heilt lítil.

Sovjetsku serfróðingarnir halda tað vera neyðugt, at veiðin av ikki fullvaksnari sild (t. e. sild, sum er undir 25 cm til longdar) verður stóðgáð, og at veiðin av stórrari sild verður avmarkað til 8.000—10.000 tons. Eisini verður neyðugt at banna alitari veiði á teimum leiðum, sum sildin gýtir á. Tá so stovnurin er endurnýggjaður, mugu samtykkjast veiðikvotur upp á 10—15 pst. av samanlagda stovninum. Skil sildastovnurin í Norðsjónum varðveitast, má veiðin helst ikki fara upp um 600.000 tons um árið.

Kirkjutíðindi

Bibliufelagið hjá hálendsku reformeru kirkjuni fyrireikaði fyri kortum eina »Bibliu-Pop-Festival« í Utrecht við úrslitinum, at o. u. 20.000 ung møttu upp.

Innimillum upplestur úr biblíuni var poppmusikkur og sangur, nútíðar andigir sangir. Síðan var tjak við prestar, og millum teirra stjórin fyri upplýsingardeildina innan Heims Kirkjuráðið, Albert van der Heuvel.

Ungfólkini lyddu væl á.

Billy Graham og »teir svartu« í býarportunum í USA

Tað verður sagt, at hin heimskendi amerikanski evangelisturin, Billy Graham, doktari, er til reiðar at bera evangelið til hin litaða partin av fólkunum í USA.

Hann hevur játtað at tala í einum »svortum« býarparti í Los Angeles.

Hjálp til Amazon-indianararnar

»Ljós Amazonas« motorbáturin hjá brasilianska bibliufelagnum, verður regluliga at sigla við hjálp til teir hungraðu indianararnar, sum búgva við

Hesi uppskot eru sjálvsagt ikki einasti møguleikin. Sovjetskir serfróðingar eru til reiðar at víðgera øll uppskot, sum miða móti at bota um stóðuna. Men eftir minum tykki høvdu hesar her ávístu reglur kunnað bjargað atlantiska fiskastovninum og á tann hátt gjørt Atlantshavið til europeiska matgøymslu nú og seinni.

Pjotr Moisejev. (APN)

Amazonánna. Saman við biblíunum hevur hann fært 8 tons av mati, hveiti og meismjóli til indianararnar. Eisini medisin er latið av læknum.

Baptistkirkjan í Moskva við 5000 limum

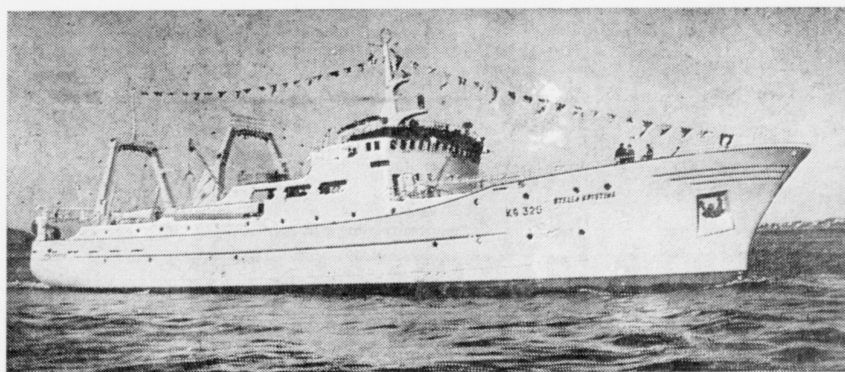
Baptistkirkjan í Moskva hevur nú 5000 limir, herav eru 10 pst. unglingar. Hesar upplýsingar gevur David Russel, doktari, frá baptistfelagsskapinum í Bretlandi og Írlandi. Hann hevur verið vitjunarferð í Russlandi, og sigur hann eisini, at tað er tørvur á biblíu og sálmaðókum.

(Úr Kristiligt Ungmannablað)

STOYFICÓÐS
ARBEIÐSTÓL
BYGGITILFAR
TIMBUR
JFK
Telefon: 5148 - 5265
Telgr.: Kjelbro, Klakksvík
Telex 20
**KLAKKSVÍKAR
TIMBURHANDIL**
Pí. J. F. KJØLBRO

verður størri enn í fjór. Ísland kemur væntandi í besta fall at halda somu nógðir sum í fjór, tá fiskiskapurin var rættliga hamuligur og veiðikapaciteturin er ikki vaksin tað seinasta árið. Eftir er so Noreg, ið traditionelt er størsti framleiðarin og altíð hevur hug at fara ein heldur lagnan framleiðslu- og útboðspolitik, ein politikkur ið heldur ikki keypararnir altíð fæta, hevur onkur betrið seg. Hetta ger seg í ár so mikið meira galdandi sum vetrarfiskiskapurin higartil hevur verið framúr góður og øll nettomeiraveiðan t. v. s. 29000 tons móti 17000 tons um í fjór (feskiskavekt) er farin til saltningar!! Og tað tykist sum hesin framleiðslupolitikkurin heldur áfram. So er spurningin um hvussu hetta verður útboðið. Sum nevnt er sáttmáli gjordur við Portugal um eina størri nógð av klippfiski og til Ítalíu er fyrðils talan um smærri nógðir, fyri uttan vaksandi nógðir av saltflokum. Og samráðingar fara fram við Spaníu og Grikkaland. Sjálvst um prísolitikkurin er broyttur seinasta hálva árið kann stóðan to við eini alt ov stórrari framleiðslu lett koma at vera tann, at prísirnir koma at víkja og eisini trekja m. a. okkara prísir við. So er bert

at vóna at ein minni partur av framleiðsluni er av slíkari góðsku at hann yvirhøvur kann seljast á hesum marknaðum sum saltfiskur men ið staðin fyri má verða turkaður til Suðurameríku og Afriku.

Norska luttøkan í langfara-fiskiskapinum er væl minni enn seinasta ár, men kemur hetta fyrst og fremst at minka um útboðið av klippfiski.

Fráseð norsk framleiðslu av saltfiski frá vetrarfiskiskapinum, sum undir øllum umstøðum bert kann koma at hava ávirkan á várprísir okkara, kunnu vit konstatera, at

framleiðslan frá »bundna produktionapparatinum« t. v. s. linubátum og trolarum — forútsæð nakað sama fiskiskapur, veiðufar — væntandi verður minni enn í fjór. Tað ið kemur frá heimaútróðrum, ikki bert í Føroyum, verður fyrst og fremst dikterað av prísnum á øðrum fiskavörum t. d. frýstum flaki og harvið av útviklinginum í fiskiskapinum og eftirspurninginum sum heild. Og hetta seinasta kann í vissan mun koma at verða ávirkað av reaktiónini frá forbrúkarunum uppá ovurnøgdir av kviksilvuri í fiski.

Men undir øllum umstøðum skulu núverandi prísir á toskaflaki á heimsmarknaðinum fara munaði niður áðrenn tað t. d. kann loysa seg at salta meira og vandin fyri nakrari munandi meirafamleiðslu er tí ikki yvirhangandi. Tað kann tí roknað við — undir øllum teimum nevndu fyrvörnum — at pláss kemur at verða fyri uppfatur hægri prísnum enn teimum núverandi á saltfiski. Men at príseksplósið frá í dag skal endursta seg er hinvegin eingin grund at rokna við og fyrst alt tað seta lágu lónirnar og substitútiðsmøgu-

leikarnir, sum jú koma alt nærri, eitt ovara mark.

Endiliga kann tann av ymsu londunum rikni handilspolitikkurin koma at hava sína ávirkan á solumøguleikar og prísir. Títtok kunnu vera sett í verk orsakað av vandanum fyri kviksilvuri, men vil neyvandi í sær sjálvum hava nakra størri ávirkan. Reaktiónin kemur fyrst og fremst frá forbrúkarunum. Ítalía er einasti av hesum fyra marknaðum har einign vandi er fyri kvotaskerjing og eftirliti við innflutningsprísnum. Hetta liggur fast m. a. orsakað av limaskapinum í EEC. Og sum gongdin hevur verið og stóðugt er við góðum solumøguleikum og eins nógv hækkandi prísnum á sponskum fiski sum øðrum betri fiski, verður neyvandi ferdur ein meira restriktivur politikkur frá spanskari síðu enn higartil. Tann kappingarstøða hini londini hervið koma í vil so leingi saltfiskur kann uppfyllir treytirnar sum lágríðsvora gera, at tey verða varin við at áseta ov harðar reglur.